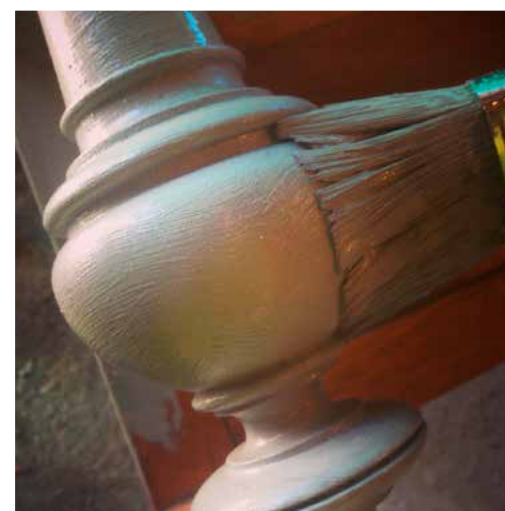

Une seconde vie

Een passie voor Franse brocante

Om zich te kunnen wijden aan hun passie voor Franse brocante, antiek en industriële meubelen, gooiden Maarten en Eva van Dorst (nu beiden 38 jaar) in 2011 hun leven om. Van een herenhuis in Amsterdam emigreerden zij met hun twee jonge kinderen naar het rustieke platteland van de Loir et Cher. Dagelijks speuren ze nu naar unieke meubels. De opgeknapte exemplaren levert Maarten persoonlijk af bij Nederlandse detailhandelaren. Sinds een halfjaar hebben ze ook zelf een winkel. Het is een samenwerking met een bedrijf in Kerk-Avezaath: 'Decorage @ Decoratiehandel HJ'.

Tekst: **Eva van Dorst-Smit** • Fotografie: **Maarten van Dorst**

‘De handel in brocante eist heel wat kilometers rondrijden, zoeken, sjouwen en schuren.’

Eva: ‘Ondernemerschap, passie en doorzettingsvermogen werpen gelukkig hun vruchten af. Het gaat ons goed. Maar eigenlijk moet je wel een beetje fou of folle zijn om zo in het diepe te springen. De kans op een desillusie is namelijk erg groot. Wat mij destijds toch de moed gaf, was de gedachte: “Als we hier blijven, kan ik dertig jaar erbij optellen en dan doen we nog steeds ongeveer hetzelfde. Die voorspelbaarheid wil ik niet. Daar is het leven te kostbaar voor”. Door het plotse en veel te vroege overlijden van mijn moeder was ik daarvan erg doordrongen. Mijn lijfmotto werd: dromen omzetten in daden. Gelukkig hadden Maarten en ik een gezamenlijke droom: handel in Franse brocante, méér samenzijn als gezin en zelfstandig ondernemen. En zo geschiedde. Onze handel in brocante “de Decorage”, die al een paar jaar hobbymatig naast ons werk draaide, gaven we vanaf dat moment prioriteit.’

Aanpassingsstrijd

‘Ons huis zetten we te koop. Een jaar later streken we neer in een leegstaand huisje op het domein van een familielid in de Loir et Cher. De start van een tweede leven, in de Touraine, een departement dat zich kenmerkt door prachtige

wijngaarden, kastelen en historisch en cultureel erfgoed. Hiermee stond het erverende eerste emigratiejaar voor de deur. Zo’n eerste periode is een heuse aanpassingsstrijd. Taalbarrières, leren samenwerken in je relatie, een algehele draai vinden, kinderen begeleiden naar school, bureaucratische tijgers, wachten op offertes, omzet draaien, gelukzalige pieken en soms heimwee. De ideale ingrediënten om leuke anekdotes aan op te hangen. Na een jaar werd dan ook spontaan mijn eerste boek uitgegeven: Croissantje Pindakaas, een Nederlands gezin in Frankrijk.

‘Als er een spijlenbed of oude kast in een woon- of interieurblad opduikt, dan geeft dat veel voldoening.’

Schrijven ben ik daarna blijven doen. Als voormalig eindredacteur en communicatieadviseur bij de Nationale Recherche kan ik het denkwerk niet loslaten. Na het intensief schuren van een kast met tig verflagen, vind ik het een welkome afwisseling mij even te kunnen storten op het maken van een reportage of artikel. Ook Maarten heeft naast de Decorage zijn marketing- & reclamewerkzaamheden voortgezet. Inmiddels runnen we ons gezamenlijke reclameadviesbureau ‘BEE-VEEDEE’ en hebben we hiervoor zowel Franse als Nederlandse opdrachtgevers. Het is voor ons de ideale afwisseling tussen hand- en bureauwerk. Hierin voel ik mij een rijk en gezegend mens.’

Meer balans en routine

‘Maar dit alles komt ons zeker niet aanwaaien. Het is heel hard werken, eigenlijk zeven dagen per week. Als zelfstandig ondernemer moet je iedere euro zelf ver-

dienen. En zeker in Frankrijk voel je dat. Niks gaat vanzelf. Ook in en om het huis niet. Het hout wandelt niet automatisch gekliefd de kachel in, de groenten uit de moestuin roepen dagelijks om water en het onkruid groeit harder dan kool. Integreren betekent inviteren en daarbij hoort een taal cursus ter ondersteuning.

De handel in brocante eist heel wat kilometers rondrijden, zoeken, sjouwen en schuren. En een paar dagen bezoek ontvangen voelt soms bijna als het runnen van chambres d’hôtes. Zeker toen ons eerste jaar erop zat en onze bedrijven meer structuur kregen, hoopte ik op meer balans en routine. Het groeide me bij tijd en wijle gewoonweg boven het hoofd. Helaas kwam daar in het tweede jaar nog bij dat mijn vader te horen kreeg dat hij ongeneeslijk ziek was. Tientallen keren reisde ik per trein af naar Nederland. Onze kinderen, destijds 3 en 6, misten mij enorm als ik bij mijn vader was en als ik bij de kleintjes was, kon ik niet anders dan aan mijn zieke vader denken. Een verschrikkelijke spagaat. Zo goed als het ging, hield Maarten de bedrijven draaiende. En daarin is hij heel dapper geslaagd.’

Echt gedreven

‘We gaan nu ons derde jaar in. Nog steeds bewonder ik Maarten voor zijn inzet. Hij rijdt onze vrachtwagen met grote aanhanger als een heuse vrachtwagenchauffeur door Franse straten, weggetjes en steegjes. Hij doet overal nuttige contacten op, spreekt steeds beter Frans, onderhandelt met charme, registreert alle in- en verkoop en houdt de hele

bedrijfsvoering gaande. Het is fysiek best zwaar voor hem. Zo tilt hij kasten, commodes, tafels, kerkbanken of dressoirs in zijn eentje af en aan. En hoe vaak één item door zijn handen gaat is onvoorstelbaar. Een korte impressie: de kast wordt bij aankoop de vrachtwagen ingeladen, nadien uitgeladen voor restauratie in het atelier, rijdt daarna opgeknapt naar een fotowand met spotlight en cameraopstelling en als deze op de kiek staat voor een mailing naar de winkeliers in Nederland, vindt de kast tijdelijk zijn plek in onze opslag.

‘Het voordeel van eerst een paar jaar huren, is dat je beter weet welke woonwensen je hebt.’

Zodra het transport nadert, volgt het inladen op volgorde van de geplande logistiek in Nederland. Vaak is het inladen nog tot de dag voor transport niet helemaal rond. Winkeliers die nog nèt even iets nabestellen op het laatste moment. “Doe toch nog maar even die eettafel”. Helemaal te gek natuurlijk, maar daar gaat Maarten weer: schuiven, inladen, passen en meten. In Nederland bevoorraadt hij diverse winkels vaak tot aan de deur, dus dat betekent weer: uitladen. Voor deze business moet je dus echt gedreven zijn. Maar het is en blijft een kick. Als er een spijlenbed of oude kast van de Decorage in een woon- of interieurblad opduikt, dan geeft dat veel voldoening. “Kijk, die is van ons!” En dat gebeurt steeds vaker.’

Eind goed, al goed

‘Nu de zaken goed gaan, heb ik soms zelfs “vleugeltjes”. Trots voel ik me door de kansen die we hebben gecreëerd. We hebben doorgezet. Binnenkort verhuizen we naar een prachtige oude wijnboerderij in Saint-Georges-sur-Cher. Op 5 kilometer van Chenonceaux, met fietspaden en wijngaarden alom, is dit een echte toplocatie. Het voordeel van eerst een paar jaar huren, is dat je beter weet welke woonwensen je hebt. Hier strijken we neer in een leuke charmante wijk, faciliteiten op loopafstand en toch de natuur zeer nabij. De Decorage zal ook daar ter plaatse zijn deuren openen voor particulieren en detailhandelaren. Onze transporten blijven we uiteraard rijden en de winkel in Kerk-Avezaath loopt steeds beter. Waarschijnlijk organiseren we dit jaar zelfs een leuke Franse markt op het fruitteeltterrein van de winkel op de Burensedijk 6, tezamen met onze samenwerkingspartner Henny Lagerweij. Een beetje Frankrijk in het hart van Nederland!’

Houd onze website www.decorage.nl in de gaten voor meer informatie. Like ons ook op www.facebook.com/Decorage

